

De zoektocht naar het rustaltaar in het Weijerpark

Wie het Weijerpark in Boxmeer binnenwandelt, ziet vooral groen, het water en natuurlijk de bruggetjes. Maar wie beter kijkt, ontdekt in een hoek bij de Weijerstaete een lage muur van oude stenen. Voor de meeste voorbijgangers lijkt het niet meer dan een vergeten restje metselwerk. Toch gaat er een bijzonder verhaal achter schuil. Deze stenen vormden ooit het rustaltaar: een plek die deel uitmaakte van de Boxmeerse tradities en jarenlang gebruikt werd tijdens processies en bijeenkomsten.

Een idee krijgt vorm

Het plan om dit rustaltaar – en mogelijk ook andere objecten in het park – opnieuw in ere te herstellen, ontstond bij Gerard van Oosteroom, voorzitter van de Wijkraad Boxmeer Oost. Tijdens een wandeling door het park viel hem op hoe dit stukje erfgoed bijna onzichtbaar geworden is. Hij wilde het een nieuwe plek geven in de aandacht van de inwoners. Samen met Rien v/d Hoogen van de Historische Kring Land van Cuijk besloot hij op zoek te gaan naar de geschiedenis van dit bijzondere object.

Speuren in oude archieven

Zo'n zoektocht begint vaak bij de archieven, en dat was hier niet anders. Op een zolder vol dozen, in het archief van De Weijer, begonnen Gerard en Rien met ordenen. Eerst moesten de documenten letterlijk gescheiden worden: wat hoorde bij welke periode en welk onderwerp? Daarna begon het echte speurwerk: blad voor blad doorbladeren, in de hoop een duidelijke foto van het rustaltaar te vinden.

De uren tikten door en de stapels papier werden steeds kleiner. Hoewel er waardevolle informatie opdook over de geschiedenis van De Weijer en de rol die dit centrum door de jaren heen speelde, bleef de foto van het rustaltaar uit.

Een nieuw spoor: de zusters van JMJ

Het speurwerk leverde wél een interessant aanknopingspunt op: de zusters van JMJ (Jezus, Maria, Jozef). Deze congregatie werd in 1822 opgericht in 's-Hertogenbosch en speelde een belangrijke rol in het katholieke onderwijs in Nederland en ver daarbuiten. Generaties kinderen kregen les van de zusters, en ook in Boxmeer waren zij actief.

De betrokkenheid van de zusters bij De Weijer maakte het logisch dat zij ook iets te maken hadden met het rustaltaar. Misschien hadden zij documenten of zelfs foto's bewaard. Zo kwamen Gerard en Rien uit bij zowel het klooster in Sint Agatha als bij zuster L. Aarnink, die tegenwoordig in Heeswijk-Dinther woont.

Na telefonisch contact bleek echter dat de meeste archieven van de zusters inmiddels naar het klooster in Sint Agatha waren verhuisd. Hoewel de zuster niet kon helpen aan een foto, sprak zij wel haar interesse uit. Mocht het rustaltaar ooit officieel heropend worden, dan zou zij – gezondheid toestaand – graag aanwezig zijn. Een klein, maar waardevol gebaar dat de betekenis van dit project onderstreept.

Bezoek aan het klooster

In Sint Agatha ging de zoektocht verder. De archieven daar worden met grote zorg bewaard. Bezoekers mogen ze alleen inkijken op afspraak en uitsluitend met stoffen handschoenen aan. Dat maakte de ervaring indrukwekkend, maar ook tijdrovend. Er werd opnieuw veel informatie opgedaan over het leven van de zusters en hun werk in de regio, maar de felbegeerde foto van het rustaltaar kwam ook hier niet boven tafel.

Het BHIC als partner

Op dat moment kwam het Brabants Historisch Informatie Centrum (BHIC) in beeld. Het BHIC beheert miljoenen documenten, foto's en kaarten over de provincie Brabant. Veel daarvan is inmiddels digitaal toegankelijk. Voor Gerard en Rien bleek dit een belangrijke bron: niet alleen om gericht te zoeken, maar ook om het bredere verhaal van Boxmeer en de rol van de zusters beter te begrijpen.

Het mooie van het BHIC is dat iedereen er terecht kan: van professionele onderzoekers tot scholieren met een werkstuk. Zo helpt het BHIC om de geschiedenis voor jong en oud levend te houden.

Samen herinneringen ophalen

Naast archiefonderzoek zochten Gerard en Rien ook contact met inwoners van Boxmeer. Want minstens zo waardevol als oude documenten zijn de herinneringen van mensen die het altaar nog bewust hebben meegemaakt. Zo ontstaat een levendig beeld waarin persoonlijke verhalen en historische feiten elkaar aanvullen.

Het is deze combinatie die de zoektocht zo bijzonder maakt: niet alleen het vinden van een foto, maar ook het terugbrengen van een stukje identiteit voor de wijk en het dorp.

De volgende stap

Hoewel de felbegeerde foto nog steeds ontbreekt, is de zoektocht verre van ten einde. Iedere aanwijzing brengt de onderzoekers dichterbij het doel. En misschien ligt de oplossing wel gewoon in een vergeten fotoalbum bij iemand thuis.

Daarom doet de Wijkraad een oproep: wie weet er nog meer over het rustaltaar in het Weijerpark? Wie heeft er foto's, verhalen of herinneringen die ons verder kunnen helpen? Alle tips zijn welkom.

Mail ons via wijkraadoost@gmail.com of vul ons contactformulier in via de website!